

اخبار کارگری

افزایش مصدومان حوادث کار در کرمانشاه ۳۸ کارگر در ۱۰ ماه اول امسال جان باختند

مدیر کل پزشکی قانونی کرمانشاه از افزایش مصدومان حوادث کار در استان خبر داد و گفت: طی ۱۰ ماهه نخست سال جاری ۸۵۸ کارگر بر اثر حوادث ناشی از کار مصدوم شده‌اند. به گزارش ایلنا، بهتاش خانی آباد گفت: در ۱۰ ماهه سال جاری تعداد ۸۵۸ نفر بر اثر حوادث ناشی از کار در استان کرمانشاه مصدوم شده‌اند که این آمار در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته افزایش قابل توجهی رانشان می‌دهد وی تصریح کرد: از مجموع ۸۵۸ مصدوم ثبت‌شده در ۱۰ ماهه امسال، ۸۳۳ نفر مرد و ۲۵ نفر زن بوده‌اند، در حالی که این رقم در مدت مشابه سال قبل یعنی ۱۰ ماهه سال ۱۴۰۲ برابر ۶۲۲ نفر شامل ۵۹۴ مرد و ۲۸ زن بوده که مقایسه این دو آمار بیانگر رشد چشمگیر تعداد مصدومان حوادث کار در سال جاری است. مدیر کل پزشکی قانونی استان کرمانشاه به آمار جان باختگان ناشی از حوادث کار هم اشاره کرد و افزود: در ۱۰ ماهه سال جاری ۲۸ نفر شامل ۳۷ مرد و یک زن بر اثر حوادث ناشی از کار جان خود را از دست داده‌اند و برای بررسی و معاینه به مراکز پزشکی قانونی استان راجع شده‌اند. وی بیان کرد: این تعداد فوتی در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته که آمار متوفیان نیز ۲۸ نفر شامل ۳۷ مرد و یک زن بوده، بدون تغییر باقی مانده و از نظر تعداد فوتی‌ها افزایشی مشاهده نمی‌شود. خانی آباد در باره علل فوت قربانیان حوادث کار در سال جاری اظهار داشت: از مجموع جان‌باختگان ۲۷ نفر به دلیل سقوط از بلندی جان خود را از دست داده‌اند که بیشترین سهم را در میان علل فوت به خود اختصاص داده است. پنج نفر بر اثر اصابت جسم سخت، چهار نفر به علت برق گرفتگی، یک نفر بر اثر سوختگی و یک نفر نیز در پی انفجار مین جان باخت‌اند.

■ ■ ■

عضو کارگری شورای عالی کار:

رقم اعلام شده برای سبدمعیشت را تکذیب می‌کنم

در روزهای اخیر، ارقام ۴۰ و ۴۵ میلیون تومان به عنوان نرخ سبدمعیشت خانوارهای کارگری مطرح شده‌است. برخی فعالان کارگری این ارقام را به عنوان رقم نهایی سبدمعیشت عنوان و رسانهای کرده‌اند، در حالی که هنوز کار محاسبات در کمیته سه‌جانبه دستمزد به پایان نرسیده است. «علی خدایی» عضو کارگری شورای عالی کار با تکذیب اعداد و ارقام مطرح شده در فضای مجازی و برخی رسانه‌ها به ایلنا می‌گوید: کارهایی که در مورد نرخ سبدمعیشت خانوارهای کارگری اعلام شده، صحت ندارد چون هنوز کمیته‌مر دنظر نهایی خود، اعلام نکرده است. این نماینده کارگران در مورد رقم مورد قبول گروه کارگری گفت: تورم هر روز در حال افزایش است و سبدمعیشت گروه کارگری همچنان در حال به‌روزرسانی ست البته منتظر داده‌های تومی بهمین هستیم و نرخ سسبد با این رقم محاسبه و نهایی می‌شود. خدایی تأکید کرد: عدد دقیق سبدمعیشت بعد از اتمام کار کمیته‌مزد نهایی و اعلام می‌شود. باید تأکید کنم که قبل از نهایی شدن سبدمعیشت، به‌مدنکرات جدی دستمزد و چانه‌زنی بر سر افزایش مزد ورود نمی‌کنیم. این عضو کارگری ششورای عالی کار افزود: دولت باید به برگزاری جلسات مزدی سرعت بدهد تا زودتر سبدمعیشت تعیین تکلیف شود. گروه کارگری هنوز پیشنهاد خود را مطرح نکرده و آنچه در رسانه‌ها فضای مجازی مطرح شده، بیشتر گمانه‌زنی و نظرات شخصی است. خدایی در پایان تصریح کرد: در شرایط بد اقتصادی که امروز در آن گرفتاریم، انتظار داریم دستمزد بااستناد به سبدمعیشت و هزینه‌های زندگی تعیین شود. دولت باید بحران معیشت کارگران را جدی بگیرد.

■ ■ ■

بلا تکلیفی کارگران داروگر با چهار ماه حقوق معوقه

یک منبع کارگری از تعطیلی حدود دو ماهه کارخانه داروگر و بلا تکلیفی حدود ۳۲ کارگر باقیمانده شاغل در این واحد تولیدی با چهار ماه حقوق معوقه خبر داد. به گزارش ایلنا، کارگران این شرکت طی دو ماه گذشته چندین بار مشکلات خود را به نهادهای مربوطه اعلام کرده‌اند اما اتفاق خاصی نیفتاده است. این در حالی ست که افزایش مشکلات مالی کارخانه داروگر تهران از جمله بدهی‌های سنگین به نهادهای دولتی و خصوصی، باعث شده کارخانه بارها تا مرز ورشکستگی پیش برود و در حال حاضر دو ماه است که تولیدی ندارد و کارگران به حال خود رها شده‌اند. این کارگر گفت: این کارخانه در گذشته حدود هزار و ۸۰۰ نیروی کار فعال داشت که با واگذاری آن به بخش خصوصی به مرور کارگران به حداقل ظرفیت ممکن تقلیل یافتند. در طول دو تا سه سال گذشته هم تعدادی از کارگران خودخواسته محل کار خود را رها کرده و تعداد زیادی هم به دستور کارفرما تبدیل یا اخراج شده‌اند طوری که کارگران اخراجی بعد از گذشت چندین سال به دلیل مشکلات بیمه‌ای هنوز امکان بازنشتستگی پیدا نکرده‌اند و در عین حال، بخشی از سنوات و مطالبات دوران اشتغال آنان هنوز پرداخت نشده است. وی گفت: به رغم اطلاع مسئولان از همه مشکلات و مراجعات متعدد کارگران به نهادهای مربوطه، هیچ مسئولی در تهران پیگیری وضعیت کارخانه نیست و بعد از گذشت چندین سال از مشکلات مجموعه داروگر، هنوز هیچ اقدامی برای از سرگیری مجددا فعالیت تولیدی کارخانه صورت نگرفته است.

رضاسد آبادی

تولیدکنندگان خرد و کارگران آنها از اولین گروه‌هایی هستند که بر اثر شوک‌های اقتصادی به ویژه در حوزه نرخ ارز آسیب می‌بینند. در این میان صنایع کوچک تولید پوشاک و پارچه، از مهم‌ترین آسیب‌دیدگان محسوب می‌شوند؛ تولیدکنندگان و کارگرانی که عمدتاً در خیابان‌های مرکزی پایتخت از جمله خیابان جمهوری و بازار بزرگ تهران، روزگاری حضور گسترده‌ای داشتند اما با افزایش فشارها یا مجبور به تعدیل گسترده نیرو و کاهش تولید شدند یا بساط فعالیت خود را برای همیشه جمع کردند.

صنایع کوچک پارچه‌دوزی، گل‌دوزی و لباس‌دوزی در کنار تریکوبافی‌های متعدد در این منطقه، بخشی از هویت اقتصاد شهری مناطق مرکزی و جنوب تهران را تشکیل می‌دادند اما از دهه ۸۰ با گسترش واردات و اولین شوک‌های قیمتی به نرخ ارز، به مرور یکی پس از دیگری تعطیل شدند. اوضاع به سمتی حرکت کرد که پس از کرونا و شوک هفت برابر شدن قیمت ارز در دولت اعتدال، بخش عمده‌ای از کارگاه‌های کوچک حوزه پوشاک و پارچه مرکز تهران و خیابان جمهوری از بازار خارج شده و کارگران آنها در تاکسی‌های اینترنتی مشغول به کار شدند!

وضعیت این تولیدکنندگان و کارگران آنها، بهانه‌ای شد تا به صورت میدانی، سراغ تعدادی از این واحدهای کوچک بروم. هر چند در این میان، بسیاری از این تولیدکنندگان در چنان شرایط بدی از نظر روحی قرار داشتند که برای پاسخ به سوالات، حتی در ب کارگاه‌های خود را باز نکردند.

گلدوزی‌هایی که دیگر کلی به سر تولید نمی‌زنند!

در راهروهای پاساژهای قدیمی، البته بر بود از اتاق‌ها و پارتمان‌های بسته‌ای که روزگاری در آنها کارگاه فعال تولیدی وجود داشته اما امروز با انبار است یا خالی از سکنه!

عباس» تولیدکننده و کارفرمای یک کارگاه کوچک گلدوزی در مرکز خیابان جمهوری، پس از ۲۵ سال تولید و فعالیت در بازار پوشاک، اکنون دل پری از وضعیت حاکم دارد و داستان برغض‌ای از کارگران خود، روایت می‌کند.

او با اشاره به مشکلات اقتصادی اخیر می‌گوید: واقعیت این است که طی پنج سال مواد اولیه مارشد قیمت سه برابری داشت اما طی شش ماه اخیر، با این تغییرات نرخ ارز و وضعیت بازار، این افزایش به ۱۰ برابر در برخی اقلام رسید. کار به جایی رسیده که نیروهای من از ۱۲ نفر به ۴ نفر رسیده‌است. از کارگرانی که به خاطر نبود سفارش کار و کمبود مزد اینچارا ترک کردند، خبری ندارم ولی می‌دانم برخی در تاکسی‌های اینترنتی کار می‌کنند. عباس ادامه داد: تا سال گذشته ۱۲ نفر نیرو داشتیم. بارها آگهی استخدام منتشر کردم ولی برای این کار حتی با حقوق ۲۵ میلیون تومانی هم منقاصی وجود ندارد. از این بیشتر هم توان مالی پرداخت حقوق ندارم چون فروش ما هم به کمتر از نصف شش ماه قبل رسیده است. وقتی قیمت تکس و پارچه و سوزن ۴ تا ۷ برابر شده، ادامه کار خیلی

گزارش

اعتصاب کارگران آب‌معدنی داماش به خاطر معوقات مزدی

قرض می‌گیریم تا زنده بمانیم!

کارگران نگهدار آب‌معدنی داماش ۶ماه و کارگران خط تولید ۴ ماه است که هیچ حقوقی دریافت نکرده‌اند. این کارگران داماش از عصر روز سه‌شنبه (پنجم اسفند) دست از کار کشیده‌اند و در اعتصاب به سر می‌برند.

این کارگران با اشاره به نزدیک شدن به پایان سال به ایلنا گفتند: بدون حقوق و باقرض ونسبه زندگی می‌کنیم و حتی اگر کارفرما امروز تمام حقوق ما را پرداخت کند، همه آن را قبلاً خرج کرده‌ایم. کاری می‌کنیم اما توان خرید نیازهای حداقلی سفره خانواده را هم نداریم. کارگران می‌گویند: زندگی نمی‌کنیم و فقط زنده‌ایم! چطور کسی که برای خرید نیاز اساسی خوراکی خانواده‌اش باید از دوست و آشناقرض بگیرد یا نامش در لیست خرید نسبه سوپرمارکت محل ثبت شود، می‌تواند زندگی کند؟ ما حداقلی ترین نیازهای حیات خود را هم باقرض تهیه می‌کنیم.

آنها می‌گویند: کارخانه تولیدی می‌کند و محصولات خود را می‌فروشد اما این تولید چیزی نصیب ما نمی‌شود و لنگ خرید حداقلی ترین مایحتاج خود هستیم. برخی از کارگران می‌گویند: حتی برای خرید مایحتاج زندگی گاهی از بانک قرض کرده‌ایم و به تدریج این مبلغ را خرج کردیم تا بتوانیم در ماه‌های بی حقوقی دوام بیاوریم.

گفت و گو

عضو کارگری شورای عالی کار:

آگهی می‌دهیم، ولی کارگر نمی‌آید

سخت است. ما به خاطر افزایش ناگهانی قیمت دلار له شدیم. خیلی از همکاران ما زودتر کار و فعالیت را جمع کردند و رفتند! اما من عمر خود را در این کار گذاشتم و نمی‌دانم بعد از ۲۵ سال باید کجا بروم؟

او با چهره‌ای در هم کششید در آخر صحبت‌هایش گفت: برخی دستگاه‌ها ماه‌هاست خالی است و نیرویی روی آن کار نمی‌کند. شاید بعد از عید بساط کار را جمع کنم چون حتی پرداخت اجاره هم در این شرایط ضرر است. تا فروردین امسال انبار ما پر بود اما الان می‌بینید که انبار خالی است. وقتی آگهی استخدام می‌دهم و حتی یک نفر هم رنگ نمی‌زند، چه کار می‌توانم بکنم؟ این روزها به این فکر می‌کنم که از جیب مقدار بیشتری حقوق بدهم تا کارگر بیاید اما نگرانم که نیرو بیاید اما دیگر سفارشی برای گلدوزی نباشد!

«سهیل» سرپرست کارگاه گلدوزی در طبقه پایین کارگاه عباس نیز دل پری از مانه داشت. او در این تغییرات نرخ ارز و وضعیت بازار، این افزایش به ۱۰ برابر در برخی اقلام رسید. کار به جایی رسیده که نیروهای من از ۱۲ نفر به ۴ نفر رسیده‌ام. نصف کارگرانی که به خاطر نبود سفارش کار و کمبود مزد اینچارا ترک کردند، خبری ندارم ولی می‌دانم برخی در تاکسی‌های اینترنتی کار می‌کنند. عباس ادامه داد: تا سال گذشته ۱۲ نفر نیرو داشتیم. بارها آگهی استخدام منتشر کردم ولی برای این کار حتی با حقوق ۲۵ میلیون تومانی هم منقاصی وجود ندارد. از این بیشتر هم توان مالی پرداخت حقوق ندارم چون فروش ما هم به کمتر از نصف شش ماه قبل رسیده است. وقتی قیمت تکس و پارچه و سوزن ۴ تا ۷ برابر شده، ادامه کار خیلی

تریکوبافی‌هایی که کار را جمع نکردند

اغلب سفارشی‌نار، نندوبیکار هستند.

کارفرما در واقع از جیب می‌خورد و تولیدی ندارد. برخی کارگران خود را برای گرفتن بیمه بیبکاری به خارج از محیط کار فرستادن. برخی که کارگرشان بیمه نبوده، هم عذرشان را خواستند

ترک خوردن سقف تولید در تریکوبافی‌های پایتخت

آگهی می‌دهیم، ولی کارگر نمی‌آید

بفروشم. کار دیگر نمی‌صرفد! شاید اصلا اشتباه کردم وارد تولید شدم!

کارگاه‌هایی که بانیریوی مزدی دوز زنده ماندند!

کمی دورتر نزدیک به تقاطع پل حافظ و خیابان جمهوری، وارد یک ساختمان شش طبقه می‌شویم که یک تریکوبافی شناخته شده و قدیمی در آن قرار دارد.

«بهنام» کارفرمای این کارگاه بزرگ که دو طبقه از این ساختمان را به انبار اختصاص داده، اندکی وضعیت بهتری دارد. او می‌گوید: قیمت مواد اولیه با وجود اینکه بسیاری رسمی نیستند و بیمه و مزایا ندارد، اما به قدری کار زیاد بود که تا دو سال پیش برای دادن سفارش به یک مزدی‌دوز، باید از دو ماه خود ما ۴۰ هزار تومان درمی‌آید!

او تأکید کرد: «توانستم با وجود کاهش فروش، نیروهایم را حفظ کنم ولی وضعیت بسیار بد است طوری که تنها ما که واحد بزرگی هستیم و بسیاری از تجهیزات ما کمابیز و کامپیوتری است، زنده ماندیم و تعدیل نیرو نداشتیم. فروش ما نیز مانند بسیاری از همکاران مان در این مدت به یک‌سوم کاهش پیدا کرده» و با لبخند تلخی اضافه می‌کند: حال صنعت تریکو در ایران اصلا خوب نیست.

بهنام می‌گوید: تریکوبافی‌هایی که کار را جمع نکردند اغلب سفارشی‌نارند و بیکار هستند. کارفرما در واقع از جیب می‌خورد و تولیدی ندارد. برخی کارگران خود را برای گرفتن بیمه بیبکاری به خارج از محیط کار فرستادند. برخی که کارگرشان بیمه نبوده، هم عذرشان را خواستند.

شماره ۲۱۳۰/ پنجشنبه ۷ اسفند ۱۴۰۴/ ۸رمضان ۱۴۴۷/ ۲۶ فوریه ۲۰۲۶

تاریخچه

قبل خبر می‌دادیم. امروز بسیاری از مزدی‌دوزها با زحمت به دنبال سفارش هستند. بعضی واحدها به خاطر همین مزدی‌دوزها سراپا هستند چون هزینه کارگر نمی‌دهند.

کار دیگری بلد بودم حتما می‌رفتم!

با «حسین» کارگر و استادکار همین تریکوبافی هم کلام شدم. می‌گوید: «من خودم مزدی‌دوز هستم». عینک ته‌استکانی و دستان پینه‌بسته‌اش معلوم می‌کند پای چرخ به این حال و روز افتاده است.

حسین می‌گوید: بعد از ۱۵ سال کار، خودم برای خودم بیمه رد می‌کنم، ساعت کار مشخص نیست، یعنی اگر کارباش تا ۸ شب می‌مانیم و گاهی کار نیست از صبح تا ۲ بعدازظهر هستیم و بیشتر از شش ساعت کار نمی‌کنیم. حقوق‌مان هم به نسبت کاری که تحویل می‌دهیم متفاوت است، گاهی ۱۵ میلیون است و گاهی تا ۲۵ میلیون تومان هم می‌رسد اما دیگر در این کار استاد شده و توان رفتن به شغل دیگری ندارم! قبلا در این اتاق دو همکار دیگر داشتم که هر دو رفتند و الان من تنها ماندم! کمی بعد بسا «جعفر» که سرپرستی یک تریکوبافی قدیمی در نزدیکی پاساژ پلاسکورا برعهده دار، درصحت کردم. امروز داشت که به تهیه گزارش ادامه ندهم چون حرف و سخن همه فعالان بازار یکی است!

او تأکید می‌کند: در این یک سال بیش از ۵ نفر نیکو اخراج کردیم. امروز با چهار چرخ تریکو‌دوزی می‌تیرو داریم. قیمت مواد اولیه دو برابر شده و تولید به جایی نمی‌رسد و کار ما هم دیگر فایده ندارد!

متر جیبی خود را از زور خشم و ناامیدی روی زمین پرتاب کرد و گفت: شغل ما طوری ست که یک برای مواد اولیه، کسی با چک کار نمی‌کند. برای هر خرید و فروشی باید در جا کارت بکشیم. اگر امیدی به اینکه مسئولی بشنود و کاری بکند بود، می‌ماندیم! اما من فقط سرپرست کارگاه هستم. اگر کارگاه برای من بود، ۵ سال قبل جمع می‌کردم و می‌رفتم.

کاش می‌شد فرار کرد

مشغول صحبت با جعفر بودیم که «اکبر» مدیر کارگاه همسایه در همان ساختمان تجاری که یک کاپشن‌دوزی زبانه کوچک دارد، ما را دید و وارد گفت‌وگو شد. او با عصبانیت و در عین حال بغض تلخی گفت: اگر می‌توانستم در ۵۰ سالگی کار دیگری یاد بگیرم، می‌رفتم اما پدرم ۴۰ سال است که کار پوشاک می‌کند و ما خانواده‌ای کارگاه را می‌گردانیم. هفت‌قبل کارگر ماهر ما با ۵ سال سابقه گذاشت رفت. او در واقع به شهرشان فرار کرد! چیزی نگفت اما دلیلش را می‌دانیم. کاش ما هم می‌توانستیم مثل کارگران فرار کنیم! اکبر در پایان گفت: امروز خودم دو برادر و پدرم در این کارگاه باقی ماندیم و هیچ کارگری نداریم. اگر امروز بخواهم کار را جمع کنم، باید در سن ۴۵ سالگی تازه مکانیکی خودرو یاد بگیرم و شاگردی کنم. دیروز برادر می‌گفت که کاش انبار خالی مان را اجاره بدهیم تا بتوانیم کارگاه را سر پا نگه داریم. این برای من و پدرم خیلی دردناک است!

این شرکت در جنگل‌های روستای توریستی داماش واقع شده و حدوداً ۱۰ کیلومتر با محل سکونت کارگران فاصله دارد و کارگران برای رسیدن به محل کار خود در بیشتر روزهای فصل سرد سال به دلیل بارش برف و لولاک باید از مسیر سخت پیاده عبور کنند. در همین زمینه ایلنا، مشکل معوقات مزدی کارگران آب‌معدنی داماش را از فرمانداری و دادستانی رودبار پیگیری کرد. این مقامات مسئول اعلام کردند موضوع در حال پیگیری است. «پورحزرت» فرماندار رودبار گفت: «چندماه پیش مشکل کارگران را پیگیری کردیم و مسأله حل شد اما بعد از آن گزارشی به ما داده نشده است. به محض اطلاع دقیق از موضوع، مسأله کارگران را پیگیری خواهیم کرد.»

«یوسفی» دادستان رودبار نیز در رابطه با این موضوع به ایلنا گفت: گزارش این موضوع را به تازگی دریافت کرده‌ام و دادستانی این موضوع را از جنبه مدعی‌العموم پیگیری خواهد کرد. «لقمانی» مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان گیلان نیز در این رابطه گفت: صحت و سقم این موضوع را از شهرستان بررسی می‌کنم و در نهایت موضوع را پیگیری می‌کنم. البته باید دید وضعیت کارگران چگونه است و آیا واقعا ۶ ماه حقوق نگرفته‌اند یا حقوق خود را به صورت علی‌الحساب دریافت کرده‌اند؟

وی گفت: اگر کارفرمایی این مقدار بدهی معوق به کارگر داشته باشد، ورود می‌کنیم و اگر نیاز باشد کارفرما را احضار می‌کنیم و دلایل آن را جویا می‌شویم. اگر موضوع با مدکاره، عتاب و خطاب و پیگیری قابل حل باشد که هیچ! اما اگر موضوع این گونه نشد به فرمانداری نامه می‌زنیم که جلسه کمسیون کارگری بر گزار کنند و مسأله در کمیسیون در سطح وسیع‌تری بررسی می‌شود.

تاریخچه

دستمزد هم که به تصویب برسد، بازم در عمل اثر پایدار نخواهد داشت چرا که تورم می‌تواند در مدت کوتاهی افزایش حقوق را بی‌اثر کند.

اسدی در پایان خاطر نشان کرد: انتظار ما این است که دولت ابتدا بزنامه شفاف خودداری کنترل تورم سال آینده اعلام کند تا بر مبنای آن، امکان ارائه راهکارهای کارشناسی و مؤثر در باره میزان و شیوه افزایش دستمزد فراهم شود.

حقوق شاغلین نیروهای مسلح در بهمن ماه شد اما مساله اصلی اینجاست که مسئولان نیروهای مسلح این افزایش را در ردیف کسورات نیاوردند و تحت عنوانی به نام «فوق‌العاده مدیریت» قرار داده‌اند.

وی ادامه داد: آوردن این افزایش در چنین ردیفی به معنای این است که این افزایش قابل تعمیم و تسری به بازنشستگان نیست و در فروردین مساه ۱۴۰۵ در ۳۰ درصد باقیمانده همسان‌سازی دیده نمی‌شود که این موضوع شکاف درآمدی

یک فعال صنفی بازنشستگان لشگری:

سر بازنشستگان همیشه بی‌کلاه می‌ماند

به بازنشستگان تسری نمی‌یابد. امیر رهبر به ایلنا گفت: اواخر آبان ماه، پیگیری‌هایی برای بهبود شافلان نیروهای مسلح انجام شد. همه این پیگیری‌ها منتج به افزایش ۱۲ درصدی

یک فعال صندوق لشکری گفت: افزایش ۱۲ درصدی حقوق شاغلین نیروهای مسلح در ردیف کسورات نیامده و تحت عنوانی به نام «فوق‌العاده مدیریت» قرار گرفته شده بنابراین